

привело до вбивств цивільного населення України, включаючи невинних дітей. Знищення Росією українського народу чітко відповідає визначенню «геноциду» в Конвенції про геноцид, прийнятій у 1948 році Генеральною асамблеєю ООН.

Україна продемонструвала, що, попри дикість Росії, може подолати цей жорстокий наступ і відновити контроль над своєю територіальною цілісністю. Країни-члени НАТО вже серйозно постраждали від цієї війни, оскільки Європа зараз дестабілізована через 10 мільйонів українців, які були змушені покинути свої домівки та стати внутрішньо переміщеними особами в Україні або біженцями в сусідніх країнах. Час справжніх безпекових рішень для НАТО спливає.

Перелік використаних джерел.

1. Європейська безпека на порозі змін. Уроки для України URL: <http://www.ucipr.org.ua/ua/med-a/research-updates/vropeyska-bezpeka-na-poroz-zm-n-visnovki-dlya-ukra-ni>

2. Чолій Євген НАТО має діяти зараз, або зіткнеться з жахливими наслідками пізніше URL: <https://www.eurointegration.com.ua/experts/2022/03/24/7136526/>

Дармограй Юрій

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ВПЛИВ COVID-19 НА ГЛОБАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

Вірусна пандемія COVID-19 – це безпрецедентне глобальне явище, що мало надзвичайно широкі наслідками. Так, 20 вересня 2021 року кількість смертей від вірусів у США становила – 675 446 і перевищила кількість смертей від іспанського грипу 1918 року, що був найбільш смертоносним за всю історію пандемій в США. Пандемія порушила життя в усіх країнах і спільнотах і негативно вплинула на глобальне економічне зростання у 2020 році, що спостерігалось протягом століття. У 2020 році відбувся глобальний економічний спад до -3,2% річних, з поступовим відновлення на рівні 5,9% на 2021-22 роки. Світова торгівля впала на 5,3% у 2020 році, але очікується її зростання на 8,0 % у 2021-22 роках. В цілому, економічний спад у 2020 році не був настільки негативним, як передбачалося спочатку, частково через фінансову та монетарну урядову політику.

У більшості країн економічне зростання різко впало в другому кварталі 2020 року, швидко відновилося в третьому кварталі і з того часу було переважно позитивним. Хоча загальний глобальний економічний ефект зменшується, він продовжує наростати. Зокрема, тривалий характер кризи охорони здоров'я вплинув на глобальну економіку з довготривалими та

далекосяжними наслідками. Економічні прогнози відображають постійні ризики для стійкого глобального відновлення, викликані відновленням інфекційних випадків та потенційним інфляційним тиском, пов'язаним із відкладеним споживчим попитом, що підживлюється збільшенням особистих заощаджень. З боку пропозиції, дефіцит відображає тривалі перебої на ринках праці, обмеженість виробництва та ланцюга поставок, збої на світових енергетичних ринках, а також обмеження щодо доставки та транспортування, які посилюють інфляційний тиск.

Оскільки деякі країни з розвинутою економікою починали відновлюватися, центральні банки та національні уряди балансували вплив та терміни скорочення грошово-кредитної та фіскальної підтримки через занепокоєння щодо потенційного інфляційного тиску та перспективи уповільнення темпів відновлення. Ці занепокоєння посилювались появою нових варіантів захворювання та поширеними гарячими точками пандемії, які кидали виклик національним зусиллям щодо стримування інфекцій та повного відновлення економічної діяльності. Країни з розвинутою економікою, на які припадає 60% світової економічної активності, будуть працювати нижче свого потенційного рівня щонайменше до 2024 року, що вказує на нижчий національний та індивідуальний економічний добробут порівняно з допандемічними рівнями. У порівнянні з синхронізованим характером глобального економічного уповільнення в першій половині 2020 року, світова економіка продемонструвала ознаки двостороннього відновлення, яке розпочалося в третьому кварталі 2020 року через позжавлення у розвинутих країнах, де рівень вакцинації був високим та уповільнення в країнах, що розвиваються, де рівень вакцинації був низький.

Загалом розвинені економіки досягли успіхів у зростанні рівня вакцинації населення, підвищили перспективи сталого економічного відновлення в 2022 році національних економік та відновлення глобальної економіки в цілому. Однак нові варіанти вірусу COVID-19 і сплеск діагностованих випадків у великих економіках, що розвиваються, а також стійкість до вакцинації серед деяких груп населення в розвинених країнах викликали питання про швидкість і силу економічного відновлення в найближчій перспективі. Економічні наслідки пандемії мали різний вплив на сектори економіки, зокрема на сферу послуг, і певні групи населення, а також вони загрожували продовженням трудових дислокацій. У деяких випадках працівники переглядали свій вибір кар'єри та моделі роботи, що означило постпандемічну економіку, яка характеризується більш різноманітними умовами праці та зміненним міським середовищем.

Людські втрати вплинули на глобальне економічне зростання як додатковий фактор до вартості підвищеного рівня бідності, змін життя, кар'єрного зриву та зростання соціальних заворушень. За деякими оцінками, у 2020 році від 65 мільйонів до 75 мільйонів людей опинилися в умовах крайньої бідності, при цьому на 80 мільйонів людей більше недоїдали порівняно з допандемічним рівнем. Крім того, деякі оцінки вказують на те, що зниження

світової торгівлі в 2020 році завдало особливо великого економічного збитку залежним від торгівлі країнам, і економікам, що розвиваються. Протягом пандемії та економічної кризи урядам довелося пристосуватися до мінливої природи кризи, одночасно впроваджуючи цілеспрямовану політику, яка вирішувала короткострокові проблеми, не створюючи перешкод економіці.

Перелік використаних джерел:

1. Global Economic Effects of COVID-19. Congressional Research Service. 2021. URL: <https://sgp.fas.org/crs/row/R46270.pdf>.

2. Robin H. Japan to Impose New State of Emergency as COVID-19 Cases Rise. Financial Times. 2021. URL: <https://www.ft.com/content/a3d3a8bc-6d0e-4b2b-9e09-3310db13222e>.

3. Martin A., Romei A. European Factory Output Plummets as Covid-19 Shutdown Bites. Financial Times. 2020. URL: <https://www.ft.com/content/8646c0ee-8fba-4e4c-a047-cf445ff41cf6>.

Живко Максим, Занухляк Віталій

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ЦИФРОВА НЕРІВНІСТЬ: ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА РЕГІОНАЛЬНІ ВИМІРИ

Структурні зміни в міжнародних економічних відносинах, що відбулися під впливом інформаційних технологій, викликали нові соціально-економічні явища, зокрема цифрову нерівність. Дане явище має свою специфіку, що відрізняє його від інших форм нерівності. Цифрова нерівність більшою мірою пов'язана з економікою та інноваційною конкуренцією, тоді як її дослідження найчастіше обмежується порівнянням показників цифрового розвитку різних країн. Паралельно розвиваються два явища: допомога розвинених країн цифровому розвитку країн, що відстають, і прагнення країн-лідерів закріпити переваги освоєння інформаційно-комунікаційних технологій. Сучасні інформаційні ресурси відрізняються диверсифікованим характером використання, тому досить складно відрізнити допомогу країнам, що розвиваються, в інформаційному освоєнні простору від спроб використовувати їх інформаційну слабкість на користь розвинених країн. Перелічені положення показують, що у проблемі вивчення інформаційної нерівності немає повної ясності, вона потребує всебічного аналізу.

Сучасні міжнародні економічні відносини є інтегративними, тобто, як система вони володіють такими властивостями, яких не було в окремих частинах і які не могли з'явитися в результаті простого підсумовування, що отримало назву емерджентності. Методологічною основою глобалізації є і світ-системний підхід І. Валлерстайна, який представив сучасне світове